

1

La Laura i en Joan

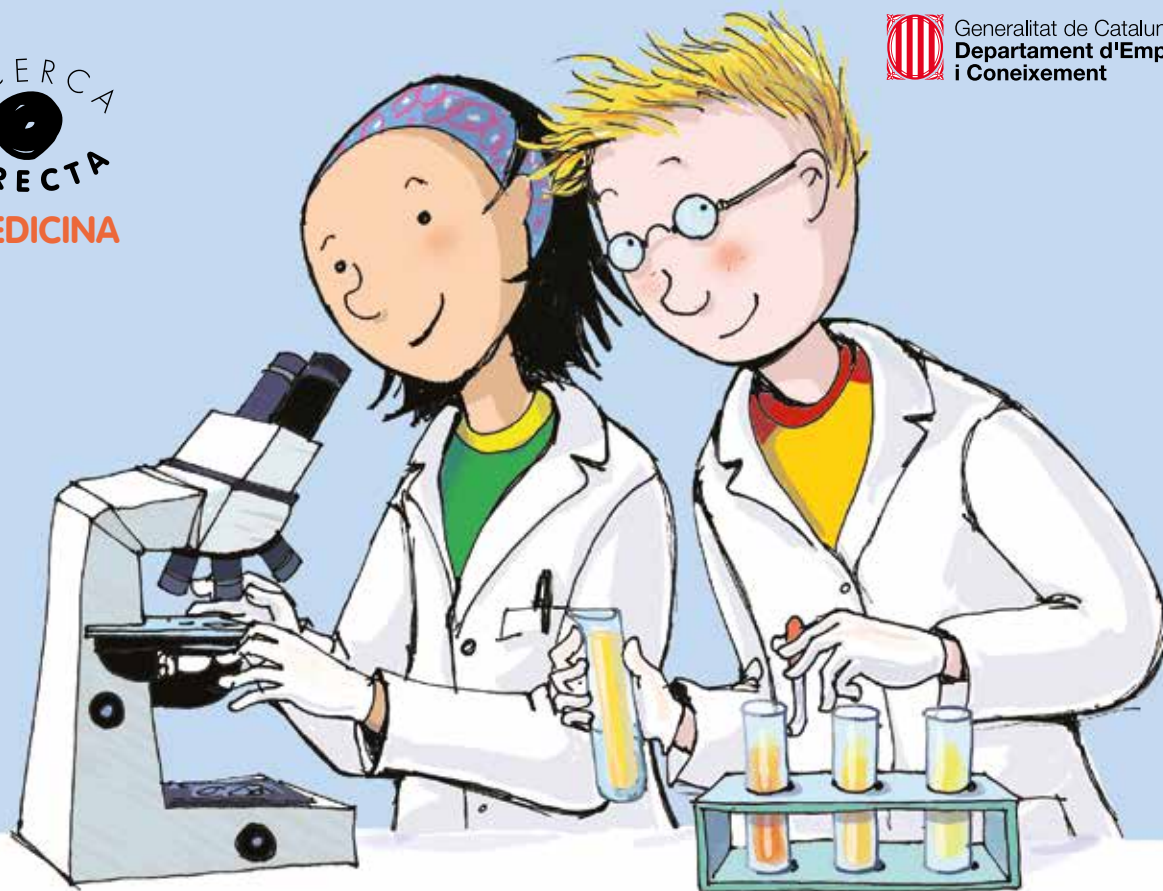
viatgen a Moçambic

Travel to Mozambique

RECERCA
DIRECTA
MEDICINA

Generalitat de Catalunya
Departament d'Empresa
i Coneixement

Trobareu una guia didàctica i una col·lecció de materials
per aprofundir diversos aspectes relacionats amb els contes,
així com altres contes de la mateixa col·lecció, a l'adreça següent:

<http://universitatsirecerca.gencat.cat/conteslauraijoan>

Autor: Josep M. López Madrid
Il·lustració: Montse Español
Edició: Xavier Gómez Cacho
Coordinació del projecte: Neus Sallés
Disseny i maquetació: Jordi Sales
Correcció: Maria Prieto

Assessors: Pedro Alonso, investigador de l'Institut d'Investigacions biomèdiques August Pi i Sunyer (IDIBAPS)
i Marc de Semir, cap de comunicació de l'IDIBAPS

Comitè editorial: Francesc Xavier Hernández Cardona, Olga Alay, Blanca Ciurana, Montserrat Giró, Joan Reixach, Glòria Vergés, Victòria Vidal.

© 2007 Josep M. López Madrid, sobre el text
© 2007 Montse Español Rodié, sobre els dibuixos
Generalitat de Catalunya
Departament d'Economia i Coneixement
Secretaria d'Universitats i Recerca
Direcció General de Recerca

Reimpressió: maig 2015

Dipòsit Legal: B.17609-2007

Aquesta publicació està subjecta a una llicència de Reconeixement – No Comercial – Sense Obra Derivada

(by-nc-nd). Se'n permet la reproducció, distribució i la comunicació pública sempre que se'n citi el titular dels
drets (Josep Maria López, sobre el text; Montse Español, sobre els dibuixos; Generalitat de Catalunya, sobre l'edició).

No es permet un ús comercial de l'obra original ni la generació d'obres derivades. La llicència completa es pot consultar a:

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/deed.ca>.

La Laura i en Joan

viatgen a Moçambic

Travel to Mozambique

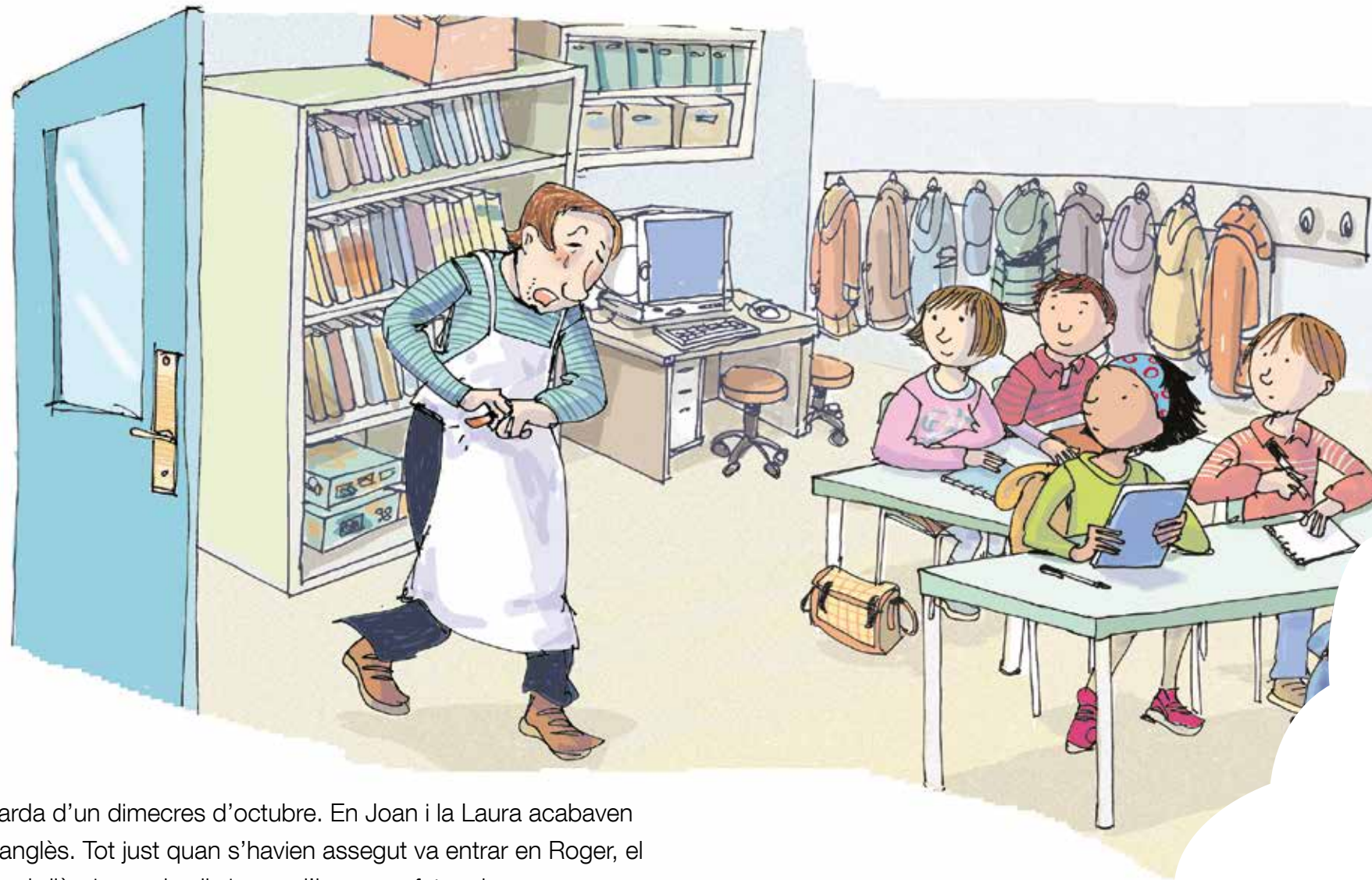

MEDICINA

text de **Josep M. López Madrid**
il·lustracions de **Montse Español**

Generalitat de Catalunya
**Departament d'Empresa
i Coneixement**

It was three o'clock one Wednesday afternoon in October. Joan and Laura had just walked into their English class. They had just sat down when Roger, the school cook, came in with tears in his eyes and looking as though he had hurt himself.

'What's the matter?', asked Maria, the English teacher, in a kind voice.

'Ow, it really hurts!', Roger continued to whimper. 'I've just caught my finger in the door!', explained the cook on the verge of tears.

'Oh dear, poor Roger!', exclaimed Bernat.

Eren les tres de la tarda d'un dimecres d'octubre. En Joan i la Laura acabaven d'entrar a classe d'anglès. Tot just quan s'havien assegut va entrar en Roger, el cuiner de l'escola, amb llàgrimes als ulls i cara d'haver-se fet mal.

–Què et passa? –li va preguntar la Maria, la mestra d'anglès, amb tendresa.

–Ai, quin mal! –continuava somicant en Roger–. M'acabo d'enganxar el dit a la porta! –va explicar el cuiner mig plorós.

–Ostres, pobre Roger! –va exclamar en Bernat.

—I què volies? —li va preguntar la Maria quan el cuiner es va tranquil·litzar.
—Han trucat de l'IDIBAPS perquè necessiten urgentment que la Laura i en Joan vagin a l'Hospital Clínic —va respondre en Roger, més refet de l'accident—. Sobretot, han dit que encara no utilitzeu els vostres poders màgics.

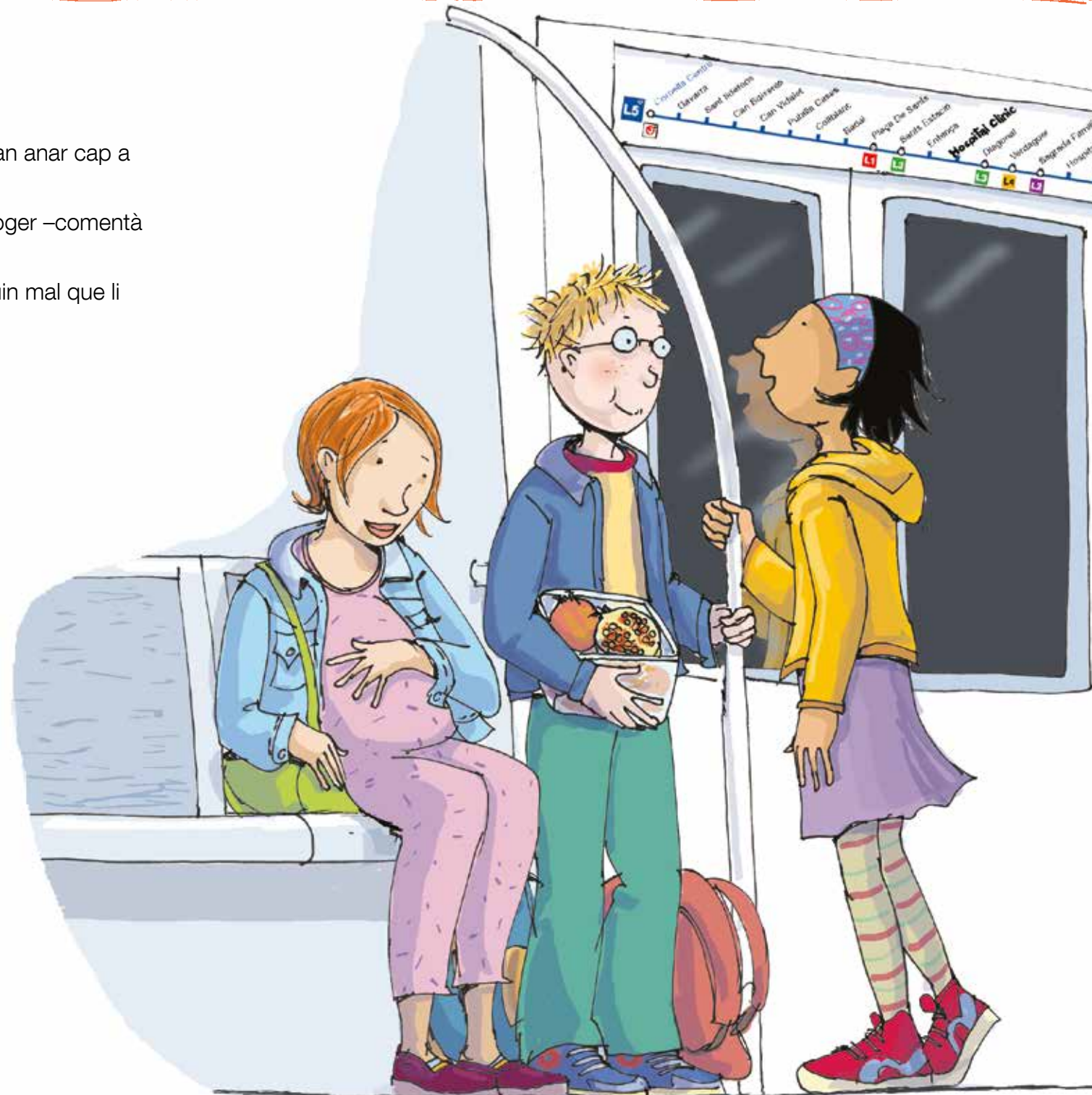

‘And what was it you wanted?’, asked Maria, once the cook had calmed down.
‘The biomedical research institute, IDIBAPS, has just called because they need Laura and Joan to go to Hospital Clínic immediately,’ replied Roger, getting over his accident. ‘Most importantly, they said you shouldn’t activate your magic powers just yet.’

En Joan i la Laura van agafar el metro i van anar cap a l'Hospital Clínic.

–Potser ens hauríem d’haver endut en Roger –comentà la Laura somrient.

–Em sembla que no ha estat res, però quin mal que li deu haver fet! –exclamà en Joan.

Joan and Laura caught the metro and went straight to Hospital Clínic. ‘Maybe we should have brought Roger with us,’ suggested Laura with a smile. ‘I think he’ll be all right now. But it must have really hurt!’, Joan sympathised.

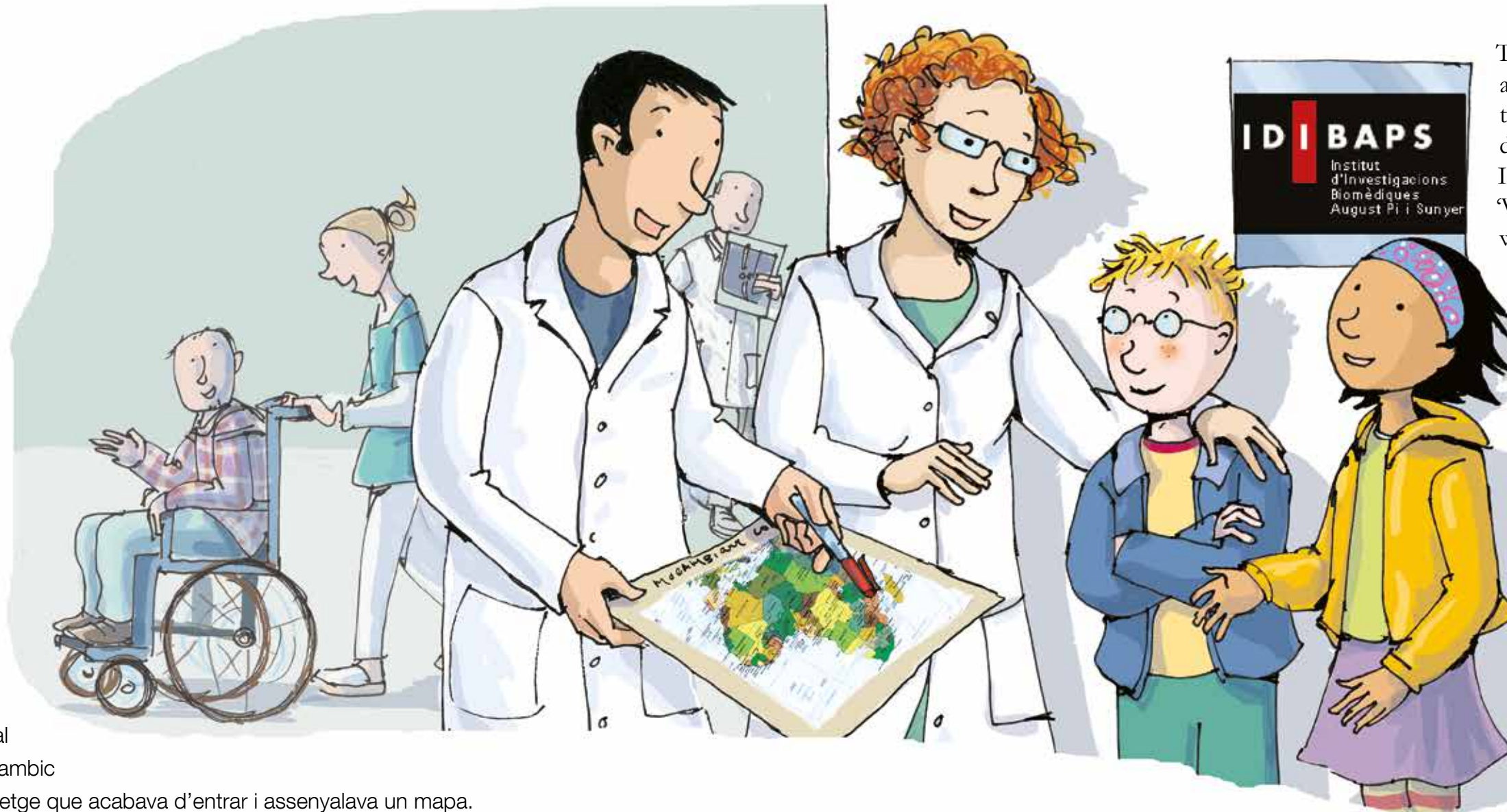
Al cap d'uns vint minuts van arribar a l'hospital, on els va rebre una metgessa que feia recerca a l'IDIBAPS.

—Necessitem que ens ajudeu en una recerca sobre la malària —els informà.

—Però per fer-ho cal que viatgeu a Moçambic

—apuntà un altre metge que acabava d'entrar i assenyalava un mapa.

—Hi anireu amb avió, i haureu d'activar els vostres poders màgics just quan arribeu a Maputo, que és la capital de Moçambic —va seguir la metgessa—. Allà hi trobareu el doctor Eusebio i la doctora Carlota, que us ajudaran a fer la recerca.

Twenty minutes later they arrived at the hospital, where they were met by one of the doctors who did research at IDIBAPS.

‘We need you to help us out with some research we’re doing on malaria,’ she told them.

‘But to do this you’ll need to travel to Mozambique,’ added another doctor who had just come in and was pointing out the country on a map.

‘You’ll have to fly there, so you’ll need to activate your magic powers just when you arrive in Maputo, the capital of Mozambique,’ the doctor explained.

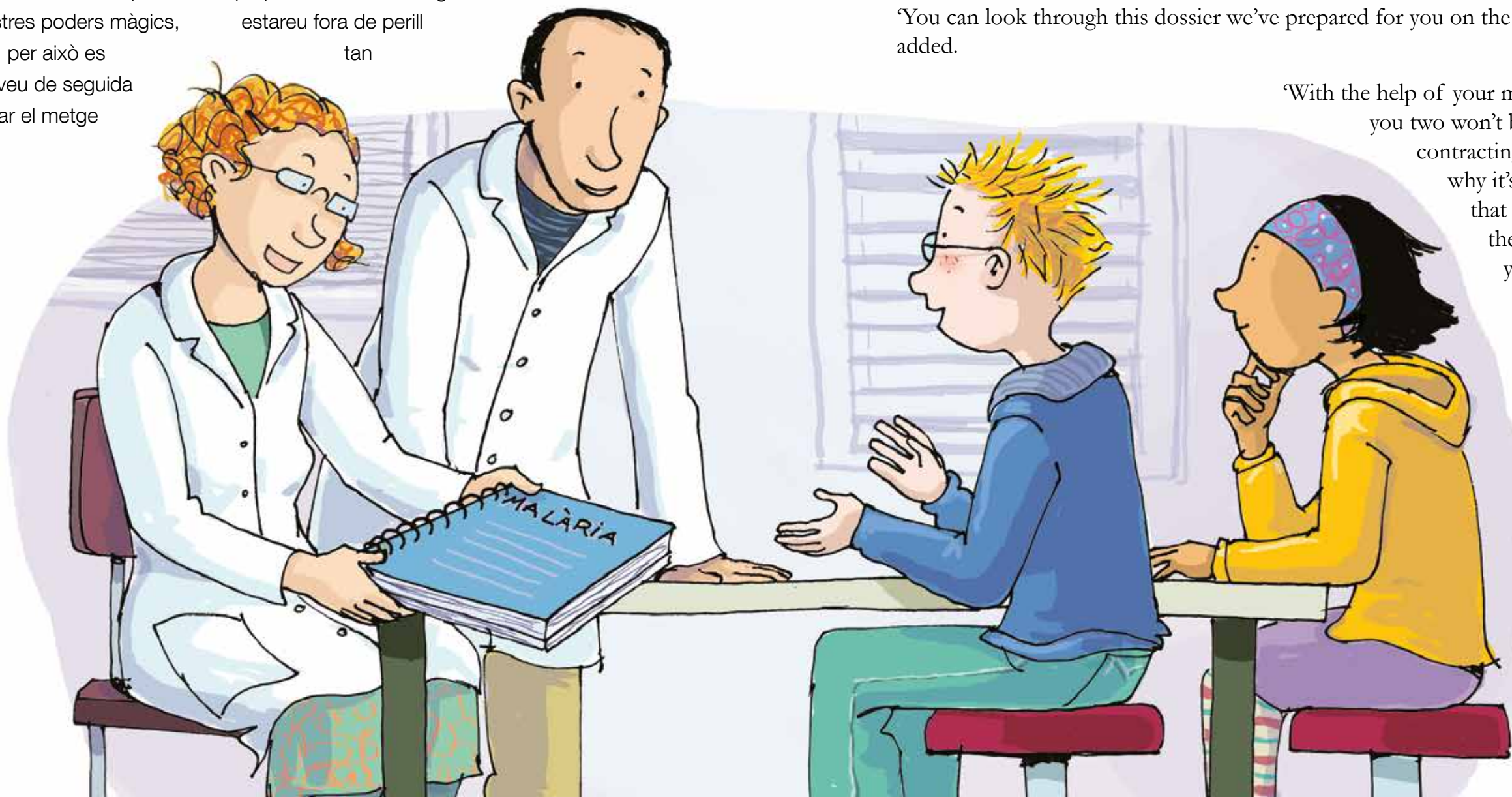
‘Once there, you’ll meet Doctor Eusebio and Doctor Carlota, who will help you with your research.’

–I per què és tan important aquesta malaltia? –va preguntar en Joan.

–Perquè mata entre 1 i 2 milions de persones cada any a tot el món. Imagineu-vos si n'és, d'important, que es trobi una vacuna perquè la gent no es posi malalta –comentà el metge.

–Pel camí us podreu mirar el dossier que us hem preparat –va dir la metgessa.

–Vosaltres, amb els vostres poders màgics, estareu fora de perill tan de contraure la malària, per això és important que els activeu de seguida que arribeu –va remarcar el metge perquè no patissin.

‘And why is this illness so important?’, asked Joan.

‘Because it kills between 1 and 2 million people all over the world every year. Just think how important it is to find a vaccine to stop people getting ill,’ the doctor explained.

‘You can look through this dossier we’ve prepared for you on the journey,’ she added.

‘With the help of your magic powers, you two won’t be at any risk of contracting malaria. That’s why it’s so important that you activate them as soon as you’re there’, added the other doctor, to put them at ease.

Un cop havien rebut les instruccions, en Joan i la Laura van sortir amb molts nervis cap a l'aeroport del Prat.

–És fantàstic poder col·laborar amb el personal investigador de Moçambic –digué en Joan.

–I tant, imagina't quina responsabilitat ajudar a trobar la vacuna contra la malària –continuà la Laura, mentre rumiava quins animals hi devia haver, allà.

After they had received their instructions, Joan and Laura set off nervously for Barcelona-El Prat Airport.
'It's great to be able to help out researchers in Mozambique,' said Joan.
'You can say that again! What a big responsibility it is to help find a vaccine against malaria,' Laura commented, while wondering which animals they might find there

Com que el viatge durava moltes hores van aprofitar per mirar el dossier que els havien donat a l'IDIBAPS.

–Sense els poders màgics això és massa complicat per nosaltres –digué en Joan una mica disgustat.

–Es veu que la malaltia la transmet la femella d'un mosquit que es diu Anopheles –digué la Laura.

–Però si la transporta el mosquit aquest, qui la crea, d'on ve? –preguntà en Joan angoixat.

–Un paràsit –precisà la Laura.

–Un quèee! –digué en Joan alçant la veu.

–Xxxt, no cridis. Un paràsit és un organisme molt, però molt petit que s'alimenta dels altres animals. El de la malària es diu plasmodium –va aclarir la Laura.

–O sigui, que un mosquit porta dins aquest paràsit, i quan pica transmet la malària –intentà resumir en Joan–. Renoi, que complicat! Ja tinc ganes de poder fer servir els poders màgics –va reconèixer en Joan.

Their journey took several hours, so they used this precious time to look through the dossier they had been given at IDIBAPS. ‘This is way too complicated for us without our magic powers,’ said Joan with some agitation.

‘It says here that the illness is transmitted by the female of a mosquito called Anopheles,’ explained Laura.

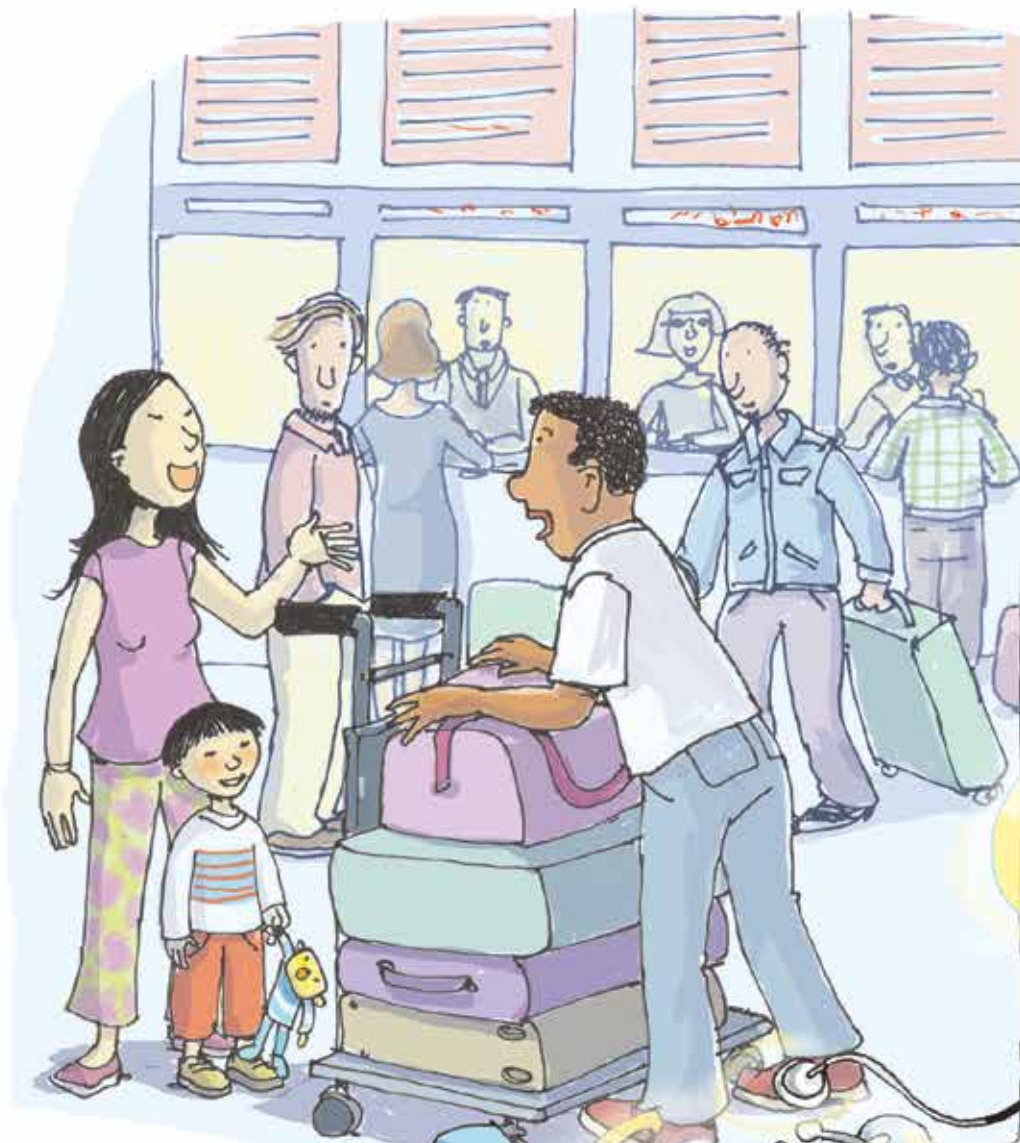
‘But if that mosquito transports it, who creates it? Where does it come from?’, asked a worried Joan.

‘A parasite,’ answered Laura.

‘A whaaat?’, cried Joan, raising his voice.

‘Shhh! Don’t shout! A parasite is a really, really small organism that lives off other animals. The malaria one is called Plasmodium,’ explained Laura.

‘So you mean to say that this mosquito has a parasite inside it and when it stings you it passes malaria on to you?’, Joan summed up as best as he could. ‘Goodness me, how complicated! I can’t wait to use our magic powers,’ Joan admitted.

Després d'unes quantes hores, l'avió va aterrar i en un racó de l'aeroport van activar els seus poders màgics.

–Unim les nostres energies! –van dir quatre vegades amb les mans agafades.

After several hours travelling, the aeroplane landed and the children activated their magic powers in a quiet corner of the airport.

‘Combine our forces!’, they repeated four times while holding hands tightly.

Mentre esperaven els metges, van veure una dona gran que menjava una fruita que no coneixien i li van preguntar amb un portuguès perfecte:

–Desculpe, senhora, qual é a coisa que come? –preguntà la Laura.

–Que bé que parleu el portuguès! D'on sou? –els preguntà la dona en català.

–De Barcelona. Com és que parla català? –la va interrogar en Joan.

–És senzill, vaillets. Un cooperant català que va venir a viure al meu poble me'n va ensenyar. I això que menjo és papaia, una fruita típica de Moçambic. Voleu provar-la?

While waiting for the doctors, they spotted an old woman eating a fruit they did not recognise and so, in perfect Portuguese, Laura asked her:

‘Desculpe, senhora, qual é a coisa que come?’

‘You speak Portuguese very well! Where are you from?’, she asked them in Catalan.

‘From Barcelona. How come you speak Catalan?’, questioned Joan.

‘It’s quite simple, my dears. I was taught by a Catalan aid worker who came to live in my village. And this fruit that I’m eating is a papaya, a typical fruit from Mozambique. Would you like to try it?’

—I tant! —van dir els dos infants agafant-ne un tall.

—Voleu anar a jugar a futbol amb els meninos i meninas?

—els preguntà la dona.

En aquell moment van arribar l'Eusebio i la Carlota. Van donar les gràcies a aquella dona i van marxar camí de Manhiça, on hi havia l'hospital dels cooperants, a 80 quilòmetres de Maputo.

Pel camí...

—Mira, Joan, un elefant! —va exclamar la Laura.

—Que maco! —va dir en Joan.

‘Yes please’, replied the two youngsters, accepting a piece of the fruit.

‘Would you like to go and play football with the meninos and the meninas?’, the woman asked them.

Just then Eusebio and Carlota arrived. They thanked the woman and set off for Manhiça where the aid-workers’ hospital was based, 80 kilometres from Maputo.

On the way there...

‘Look Joan, an elephant!’, exclaimed Laura.

‘Wow! It’s amazing!’, replied Joan.

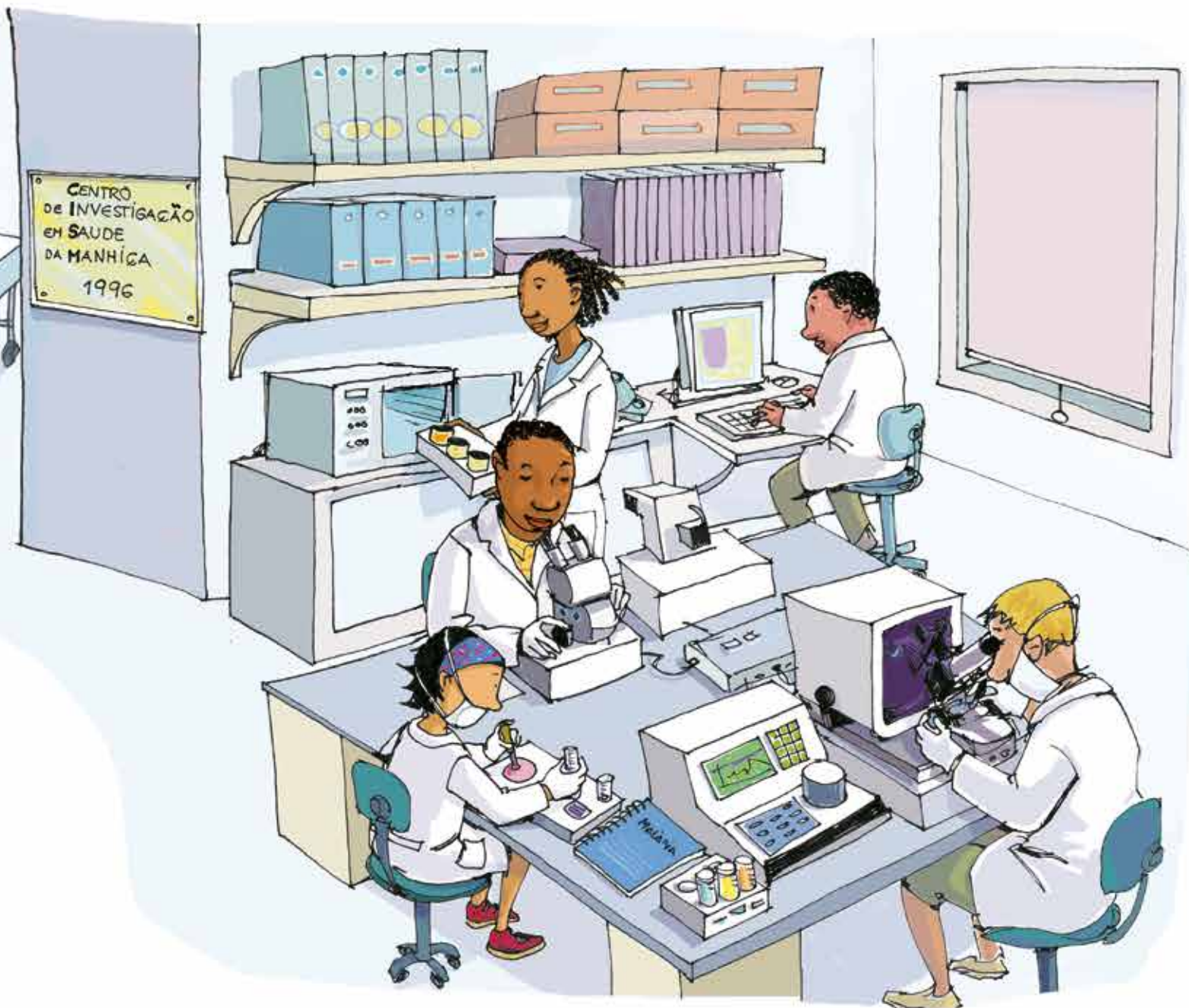

Després d'un parell d'hores van arribar al Centro de Investigaçao em Saúde da Manhica.

Com que no tenien temps per perdre es van posar a treballar al laboratori. S'havien d'analitzar unes mostres i visitar diversos pacients. La Laura i en Joan estaven excitadíssims, perquè eren molt lluny de casa i ajudaven a investigar una cosa molt important.

A few hours later they arrived at the Centro de Investigaçao em Saúde da Manhica.

They had no time to lose, so they got to work straight away in the laboratory. They had various samples to analyse and patients to visit. Laura and Joan were really excited because they were so far away from home, helping to research something especially important.

Durant el temps que van durar els poders màgics, en Joan i la Laura van treballar de valent.

–Gràcies, amb el vostre esforç ara sabem coses noves sobre la malària –va dir la Carlota.

–I tant! Ara entenem alguns casos rebels que no compreníem. Encara queda camí per fer, però molts pacients es beneficiaran dels nous descobriments. Moltes gràcies!

–Ens ha agradat molt col·laborar amb vosaltres – digué la Laura–. Tant de bo aviat puguem fer desaparèixer aquesta malaltia tan cruel.

Joan and Laura worked really hard during the time they had with their magic powers.

‘Thanks so much. Thanks to your efforts, we now know some things we didn’t know before about malaria,’ said Carlota.

‘Absolutely! We now understand some resistant cases that we didn’t understand before. We still have a long way to go, but many patients will benefit from

Thank

these new discoveries.

you!’

‘We have really enjoyed collaborating with you,’ Laura replied. ‘If only we could make this cruel illness disappear soon.’

Van ser un parell de dies molt intensos que van passar ràpidament, però els poders màgics s'estaven acabant i en Joan i la Laura havien de marxar.

—Em sap tant de greu haver de marxar, Joan —digué la Laura amb veu trista.

—A mi també! És tan amable, la gent d'aquí, i és tan fascinant ajudar en una recerca mèdica

—li va respondre en Joan.

The couple of days they spent there were very intense and whizzed by in a flash. But their magic powers were beginning to run out, so Joan and Laura had to leave.

'I feel really bad about leaving, Joan,' Laura said sadly.

'Me too! The people here are so nice, and it's so interesting helping out with medical research,' replied Joan.

–Aquest viatge ha estat fantàstic la Laura.

–No cridis, Laura! Tens raó, con pensant que és genial poder ajudar a investigar per curar malalties com la malària –va insistir en Joan.

–Ja veuràs, segur que a la Marta i a en Bernat els encantarà la nostra aventura –va afirmar la Laura.

–I tant, a ells que els agrada tant ajudar a tothom –assentí en Joan–. Per cert, llàstima que ja no sapiguem parlar portuguès, eh, Laura!

–Sí, menino! –respongué la Laura, i tots dos van esclatar a riure.

‘This trip has been fantastic!’, exclaimed Laura.

‘Don’t shout, Laura! But you’re right. I think it’s brilliant to be able to do research to cure illnesses like malaria,’ insisted Joan.

‘You’ll see! I bet Marta and Bernat will love hearing all about our adventure,’ said Laura.

‘They definitely will: those two love helping out others,’ he agreed.

‘By the way, it’s a shame we can’t speak Portuguese anymore, isn’t it, Laura?’

‘Yes, menino!’, answered Laura, and the pair of them burst out laughing.

els contes de

MEDICINA

La Laura i en Joan són dos infants amb poders màgics que de tant en tant participen en recerques superinteressants... Però la maga que se'ls va aparèixer dins de la llàntia màgica del museu els va fer prometre que només els farien servir durant un parell de dies...

- 1. Medicina: La Laura i en Joan viatgen a Moçambic**
2. Informàtica: La Laura i en Joan salven el *MareNostrum*
3. Pedagogia: La Laura i en Joan investiguen la pissarra digital
4. Biologia: La Laura i en Joan es capbussen a les Illes Medes
5. Arqueologia: La Laura i en Joan descobreixen el mÛn dels ilergets

<http://universitatsirecerca.gencat.cat/conteslauraijoan>